

TARTALOM

- Lelkipásztor-avatás Egrespatakon
- Szolgálattevők találkoztak a kolozsvári és a nagyvárad kerületben
- Női alkalom Szilágysomlyón
- „Ha már megtaláltad, ne keresd...!”
- Felvételi a teológiára

Az öröm és a békeesség, az evangélium fölfedezése, amikor igazán megértjük, előidézz bizonyos rendkívüli érzéseket, amelyek testileg is érzékelhetők. De hadd hangsúlyozzam, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme nem olyasvalami, ami az idegeinkhez, izmainkhoz és inainkhoz kapcsolódna! A kegyelem lelki közegben működik, és az elménkre, gondolkodásunkra hat!

A páskabarány és az úrvacsora ünnepének néhány közös üzenete

Az Úr Jézus Krisztus azért jött, hogy a törvényt betöltse (Mt 5:17). Földi életében ez meg is történt: bemutatták az előírás szerint (1Móz 2:17); 12 évesen a tudósokkal beszélgetett a templomban, férfikorba lépését tanúsítva; a názáreti zsinagógában szolgálatának kezdeteként a szegények evangéliumát olvasta fel (Ézs 61:1); eleget tett az évenkénti templomi látogatásnak; törvény szerinti időpontban elrendelte tanítványainak a páskavacsorát. Miután az igazi páskabarány maga Jézus Krisztus, a törvényben kijelölt időpont előtt egy nappal az esti napszakban kerül sor az ószövetségi utolsó érvényes ünnepre, ezért az ünnep vacsorája az alkalom (1Móz 12:8). Ezzel a páskabarány szolgálata be is fejeződött (Zsid 10:1).

1. Új kezdetként kell értelmeznünk mind a két szövetségben az ünnepnapot

A. Ez a hónap lesz az első hónapotok, az első az év hónapjai között (2Móz 12:2). A páskabarány éjszakája új történelem kezdete, amikor is az Örökkévaló veszi át a rabszolganép sorsát, és saját tulajdonú népeként indítja útjára. A megmenekülés élménye és a páskabarány összekapcsolódik.

B. E pohár amaz új szövetség az én vérem által (1Kor 11:25/b). Az idézetből az az üzenet a hangsúlyos, hogy Jézus Krisztus vére határkő.

»» 3. oldal

Megtartotta munkakongresszusát a Szövetség

2024. március 23-án, Szilágynagyfaluban tartotta meg munkakongresszusát a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége. A találkozón beszámolók hangzottak el a vezetők részéről, majd különböző aktuális kérdések megbeszélésére került sor, az alkalom végén pedig a nagyfalui gyülekezet vendégszeretetét élveztük. Részletes beszámolóval a következő, májusi számban jelentkezünk. (Szerkesztőség)

KÉPHÍR

2024. március 15-17-én tartották a **43. TELEK** (Tiszántúli és Erdélyi [baptista] Lelkipásztorok Evangélizáló Közössége) Találkozót, amelyről közös csoportkép is készült Nyíregyházán. *Forrás:* Borzási István lelkipásztor Facebook-oldala.

Hibaigazítások

■ A márciusi lapszámban megjelent beszámolóban, amely a 2023. novemberében megrendezett belényesi női csendesnapról szólt, tévesen jelent meg az alábbi mondat: „Az egész alkalmat a váradi lelkipásztorházaspár vezette...” Az alkalmat a **helyi lelkipásztor-házaspár** vezette. Az érintettek elnézését kérjük!

■ Az Áhítat május 5-11-e közötti délelőtti és délutáni sorozatánál tévesen jelent meg a szerző monogramja. PBA helyett a **helyes monogram NF**, azaz **Nagy Ferencz**, aki a szóban forgó elmélkedéseket írta. Az érintett elnézését kérjük!

MABAVISZ tanácsülés Egrespatakon

Romániában, Egrespatakon lett megrendezve 2024 március 7-10. között a MABAVISZ tanácsülés. A hat tagszövetség, (Erdély, Délvidék, Felvidék, Kárpátalja, Észak-Amerika és Ausztrália, valamint Magyarország) képviselői beszámoltak a missziómunkában tapasztalt áldásokról és kihívásokról. Ezek imatémákat adtak, amikért együtt imádkoztunk. További témák voltak a közös missziómunka lehetőségeinek áttekintése, missziómunkások támogatása, Kornya-díj odaítélése, valamint az Európában tapasztalható lelki, szellemi hatások áttekintése. Több beszámolóban elhangzott, hogy főleg a szórványban óriási szükség lenne missziómunkásokra! Döntés született arról, hogy Erdélyben 2025-ben MABAVISZ lelkipásztor találkozó lesz. A MABAVISZ vezetése is megújult, hiszen az elnöki szolgálat két éves ciklusonként változik. Papp János után a MABAVISZ új elnöke a következő két évben Püskő Dániel lesz. A két alelnök Papp János és Borzási Pál. A főtitkári szolgálatot Durkó István átadta Rajna Ottónak. Vasárnap a környékbeli gyülekezetek istentiszteletein szolgáltak a MABAVISZ képviselők. Köszönet az erdélyi testvérek szeretetteljes vendéglátásáért!

Durkó István, a MABAVISZ főtitkár

FÜLE LAJOS: Ó, mondd tovább!

Ó, mondd tovább, URAM, ó, mondd tovább!
Nevemen hívó szóval hívogass!
Mondj új Igét, – legyen bár benne vád –,
de szólj, okíts!
Ne nőjön újra gaz lelkemben,
míg árnyéka nő a napnak,
s épség, erő lassanként cserbenhagynak!

>>> sorsában valami más, azaz új természetű élet lehetősége kezdődik, ez pedig a bűnből való kiváltás ajándéka, amit a bárány vére nem tudott az ember lelke számára biztosítani. Tehát a párhuzam mindkét szövetségben az új élet lehetőségére.

2. A Szövetség (azaz szerződés) vér által érvényes mind az ószövetségi nép, mind pedig a Jézus Krisztus által megváltottak esetében

A. Vegyenek a vérből és kenjék a két ajtófélfára és a szemöldök-fára (2Móz 12:7). A vér jel lesz házaitekön ... és tirajtatok nem lesz pusztító csapás (2Móz 12:13). A szerződés kétoldalú: az Örökkévaló biztosítja ószövetségi népe számára a megmenekülést. A szerződés másik oldalán, az emberi oldalon pedig a tudatban feldolgozott cselekvő magatartást találjuk: a bárányt be kellett szerezni, le kellett vágni és a vérelet el kellett helyezni a bejáraton. Jegyezzük meg mindkét szövetség vonatkozásában azt, hogy a kétoldalúság nem mellőzhető, még ha az ember szerepe a megmenekülés érdekében aránytalanul kevesebb is, mint amit Isten vállalt magára!

B. Mert ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik, bűnök bocsánatára (Mt 26:28). A második szövetségben is a vér által történik meg a megmenekülés vagy szabadulás. A bűnbocsánat a teljeskörű lelki szabadság elnyerése. Egykor a rabszolganép saját sorsát nem tudta megoldani Isten közbelépése nélkül, ugyanígy a bűn világából is csak külső segítséggel, Jézus Krisztus engesztelő áldozatának vére által van szabadulás.

3. A megemlékezés az ember hálás elkötelezettsége a Megmentővel szemben

Isten a tíz íge közlése előtt fontosnak tartotta elmondani: *Én hoztalak ki a szolgaság házából, ezért szeresd az Urat, a te Istenedet!* A Veres-tengeren való átkelést soha nem felejthető élményként akarta bevésni a nép tudatába. Ez a lelki kötelék a nép érdekeit szolgálta volna a nehézségek, ellenséges támadások, kísértések idejére: az Úr állandó jelenlétét és megmentő szeretetének biztonságát kívánta volna biztosítani.

A. Tartsátok emlékezetben ezt a napot, és ünnepeljétek meg az Úrnak nemzedékről nemzedékre (2Móz 12:14)! A szabadulás a nép részére ajándék, az Úr pedig csak ünneplést kért volna.

B. Vegyétek, egyétek, ez az én testem, mely tiértetek megtöretik, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre (1Kor 11:24b). Az üdvösség, a szabadulás ára Jézus Krisztus testének megtöretése, azaz áldozati halál. Megint mennyire aránytalanul kevés az emberi oldaltól az elvárhatóság! Amikor az ember megáll szereteteinek sírhalmánál, előjön a sok-sok emlék és könnybe lábad a szem... Szeretted az Úr Jézust és megemlékezel áldozatáról?

4. A hit mindkét szövetségben és mindkét szabadulás esetében mellőzhetetlen lelki tényező

A. Mózes hit által rendelte el a páskát és a vérrel meghintést, hogy a pusztító ne érintse az elsőszülötteket (Zsid 11:28). Néhány óra múlva bekövetkezik a megígért esemény: vagy meghal vagy életben marad a család elsőszülöttje. Megindul a lázas cselekvés-sorozat: a bárány beszerzése, feldolgozása, a szomszédok értesítése. A hit velejárója a cselekvés. A nép egységesen, tökéletesen cselekedett: elfogadta valónak a hírt, ugyanis nincs adat izraelita elsőszülött haláláról, ugyanakkor az egyiptomi családok otthonából éjfélkor jajveszékelés hangzott.

B. Aki hisz énbenem, ha meghal is él, és aki él és hisz énbenem, az nem hal meg soha (Jn 11:25-26). A hit az Úr Jézus szavai szerint is élet-halál kérdésként jelenik meg. Elfogadni a krisztusi utat most, azaz megtenni a velejáró cselekedeteket: bűnbeismerés, bűnvallás, bemerítkezés, új életben járás, arra mutat, hogy az ember, aki hallja a jó hírt, a szabadulás lehetőségét, hitben elfogadja a halál utáni örökélet ígérését. A páskabárány-vacsora és a hír között néhány óra volt csak, de a nép hitben cselekedett. Mai viszonyaink között lehet több évtized is a jó hír és az ígért beteljesedése között; a hitben való elfogadáson van a hangsúly.

Végül gondoljuk át, hogy az első páskabárány feláldozása után mintegy 1500 éven keresztül hány minőségi báránynak kellett odaadni az életét! Sok tízmillióról van szó. Van adat arról, hogy egyetlen ünnepen 250 ezernél is több bárányt vágtak le. Mindezt a templomban kellett lebonyolítani. A költséget a családoknak kellett vállalni. Példázat ez nekünk a mostani időre, hogy olyan ajándékokat és áldozatokat mutattak be, melyek nem tudják lelkiismeretben tökéletessé tenni a szolgálatteltevőt (Róm 9:9). Isten atyai szeretete irántunk tehát azt jelenti, hogy ingyenesen és a mi közreműködésünk nélkül adta a mi Húsvéti Bárányunkat, hogy aki hisz benne, el ne vesszen. Hiszen kegyelemből van üdvösségünk, hit által ... Isten ajándéka ez (Ef 2:8a).

Dr. Fazekas László ny. lp., Cleveland

Alámerítés Aradon. Istennek legyen hála, hogy február 4-én, az Arad-Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezetben négy év után újra „megmozdulhatott a víz”! Somodi László testvérünk 87 éves korában pecsételte meg hitét Istenben a bemerítés vize által. Harminc évnek kellett eltelnie, hogy az érte mondott imák „beérjenek”, ugyanis akkor már vonzódott a szíve a gyülekezet felé, de különböző megkötöttségek akkor visszahúzták. Az elmúlt évben testvérünk feleségének a halála kapcsán (aki „az Urban aludt el”) ébredt rá az élet rövidségére, és ismerte fel a múltban elkövetett bűneit, illetve ébredt a vágy a szívében, hogy „ő ott akar lenni, ahol a felesége van”.

A bemerítési ünnepélyen Kiss József (gyülekezetünk tagja) buzdított imára a szőlőműves példázata alapján. Testvérünk emlékeztette a közösséget, hogy egyforma volt a jutalma annak, aki már korán reggel, illetve annak is, aki késő délután lépett be a szőlősgazda szolgálatába. Igével szolgált Simon András, a gyülekezet előző lelkipásztora. Máté evangéliuma 3. fejezetét olvasta fel testvérünk, majd a megtérés és a keresztség fontosságára hívta fel a figyelmet. Az alkalom alatt szolgált a gyülekezet énekkara, illetve köszöntések hangoztak el családtagok és gyülekezeti tagok részéről. Imádkozunk, hogy Isten áldja meg Somodi Lászlót, és folytassa az elkezdett jó munkát testvérünk családjában!

Szabó Sándor /p.

Lelkipásztor avatás volt Egrespatakon

Szücs Dávid testvérünk lelkipásztorrá avatására került sor 2024. február 11-én, Egrespatakon. Testvérünk a Kalifornia állambeli Alhambrai Magyar Baptista Gyülekezettől kapott meghívást a lelkipásztori szolgálatra. A meghívásra testvérünk igen-t mondott, és ahhoz, hogy a kiköltözéshez szükséges további lépéseket megtehessek, szükséges volt, hogy a lelkipásztorrá avatása már itt Erdélyben megtörténjen. Amikor a helyi gyülekezet fel lett kérve a Szövetség által, hogy adjunk helyet az avatási ünnepélynek, ezt nagy örömmel vettük, és készséggel tettünk eleget a felhívásnak.

Az ünnepi istentiszteletre sokfelől érkeztek vendégek. A délelőtti alkalmat Kiss Máté teológus és Moroz Tamás lelkipásztor kezdte meg imára buzdítással az ApCsel 1:8, valamint az Ef 4:11-13 alapján. Dr. Borzási Pál lelkipásztor, a Szövetségünk elnökének köszöntése után Novák József lelkipásztor igehirdetését hallgathattuk meg. Testvérünk az Alhambrai Magyar Baptista Gyülekezet, valamint az Észak Amerikai Baptista Szövetség képviselőjében volt jelen. Az alhambrai gyülekezetben töltött több évtizedes szolgálata után, nyugdíjas lelkipásztorként, örömmel köszöntötte Szücs Dávid testvérben új lelkipásztorát. Az ígét az 1Tim 4:14-16 alapján hirdette. József testvér gyakori elolvasásra ajánlotta Szücs Dávid testvérnek a Timóteushoz írt első levelet, amely sok hasznos tanácsot ad mind a szolgálatra, mind pedig a szolgálóra nézve. Testvérünk biztatta és biztosította Dávidot, hogy ezt a szolgálatot nem egyedül kell végeznie. Kiemelte, hogy mennyire fontos az embereket úgy tanítani, hogy minden korosztályt meg tudjon szólítani az evangélium üzenetével. Minden lelkipásztor számára fontos az ígében való elmélyülés, hogy mindig friss, lelki üzenettel szolgálhasson. Vannak dolgok, amiktől viszont őrizkedni kell, mint pl. a

pénz szerelme, mert az ördög ravasz, és sok embert becsapott már ezzel.

Az igehirdetés után Szűcs Dávid testvér röviden ismertette életrajzát. 1988. május 13-án született Aradon, hívő szülők gyermekeként. Már fiatalon szólott hozzá az Úr, amikor kb. 5 évesen leesett a 2. emeletről, és az Úr megtartotta őt úgy, hogy nem kellett elszenvednie különösebb sérüléseket. Egy evangélizációs alkalom során döntött az Úr Jézus mellett, és 14 évesen, 2002. december 8-án alámerítkezett az Aradi Belvárosi Imaházban, dr. Vass Gergely lelkipásztor által. Tanulmányait Aradon, Nagyváradon, majd Kolozsváron végezte. Kolozsváron ismerte meg Editet, akivel 2013. augusztus 10-én kötött házasságot. Zilahra költöztek, és az Egrespataki Baptista Gyülekezet tagjai lettek. Az Úr megáldotta őket három gyermekkel: Rutival, Sárával és Mátéval. A negyedik gyermekük is úton van. Isten a szívére nehezítette az elveszettek sorsát, megértette Isten elhívását a lelkipásztori szolgálatra, és ezután jelentkezett a teológiára. Egy súlyos autóbaleset alkalmával Isten újra megerősítette benne, hogy terve van az életével. A Nagyváradai Emanuel Egyetemen 2021-ben, majd a Budapesti Teológiai Akadémián 2022-ben diplomázott teológia szakon. A 2023-as évben több gyülekezetbe is meghívták bemutatkozó szolgálatra, majd 2023 novemberében meghívást kapott az alhambrai gyülekezettől, amit el is fogadott.

Az avató bizottság tagjai voltak: dr. Borzási Pál, Novák József, Rajna Ottó, dr. Veress Ernő és Nagy Ferencz lelkipásztor. Az avató bizottság kérdéseire hitteli, biblikus válaszokat kaptunk testvérünk részéről, majd ezt követően kézzel és imával imádkoztunk az ő szolgálatba állításáért.

A köszöntések sorát az egrespataki gyülekezet vasárnapi iskolás gyermekei kezdték meg. Majd Nagy Ernő testvér, az egrespataki gyülekezet elöljárója és egyben Dávid testvér apósa köszöntötte az új lelkipásztort az Ézs 43:1-2 alapján. Nagy Ferencz, helyi lelkipásztor a nagy misszióparancs betöltésére bízta Dávidot. Mint mondta: „Vannak, akik a föld végső határain fejezik be a szolgálatot, vannak, akik ott kezdik el, de a végső cél mindannyiunk számára a menyországnak kell lennie.” Hálás szívvel tekintett vissza az elmúlt 10 évben végzett közös szolgálatokra, mint igehirdető, énekvezető, ifjúsági vezető, bizottsági tag, pénztáros, tábor szervező és még sorolhatnánk. Hála az EMABISZ élén betöltött két elnöki mandátumáért, amelynek szép gyümölcsei lettek. A lelkipásztor-feleséget Nagy Anna köszöntötte a Jn 10:9 alapján: „Sok ajtón, sok kapun fogtok átmenni, de az Úr azt ígéri, hogy ha rajtam át mentek be, akkor nem kell félnetek”. Veress Ernő lp., Szövetségünk oktatási alelnöke

azzal bátorította az új lelkipásztort, hogy Istenre mindig lehet számítani. A köszöntések sorát Madar Katalin (Arad) zárta, aki isteni vezetésként élte meg, hogy ezen a nevezetes ünnepélyen részt vehetett. A délelőtti istentiszteletet követően az ünneplő sokaság a helyi gyülekezet vendégszeretét élvezve fogyasztotta el a finom ebédet, és gyakorolta tovább az áldott testvéri közösséget.

A délutáni istentisztelet Szűcs Dávid, újonnan avatott lelkipásztor igehirdetésével kezdődött, amelynek alapigeje a Lk 9:23-25, 57-62 volt. Testvérünk kiemelte, hogy Jézus követésének ára van. Őrizkednünk kell az olcsó kegyelem evangéliumától, mert az nem Istentől van. Isten drága árat fizetett a bűnös ember megváltásáért. Értékeljük ezt a drága, de mégis ingyen kegyelmet! Ezt követően az egrespataki fiatalok köszöntése következett. Szűcs Ernő testvér jó tanácsokkal látta el fiát az 5Móz 6:22 alapján, amint tette annak idején Mózes is Józsuéval a honfoglalás előtt: „Ne féljetek tőlük, mert az Úr, a ti Istenetek, maga hadakozik ti érettetek!” Dávid testvére, Szűcs Frigyes Mózes búcsúbeszédéből idézett az 5Móz 33:18-19

alapján. Ahová az Úr hív, ott ő minket különleges áldásokban részesít. Bándi Sándor ny. lp. és felesége a Zsolt 37:39, valamint az 1Kor 15:57-58 igeversekkel bátorították kitartó munkára az új lelkészcsaládot. Dr. Vass Gergely, helyi lelkipásztor, aki Aradon is 8 évig volt lelkipásztora Dávidnak, sok jó tanács mellett az Úr Jézus követésére és a nemes harc megharcolására bízta őt. Rajna Ottó lp., Szövetségünk főtákarára záró igehirdetésében az 1Pt 5:1-4 alapján kiemelte, hogy az Úrnak való szolgálatban társak, tanúk, alázatosak és hűségesek kell, hogy legyünk.

Istené legyen a hála ezért a csodálatos napért! Az Úr áldja meg az alhambrai testvéreket, és adjon áldást testvérünk szolgálatára mindenütt, ahol az Úr használni akarja őt!

Nagy Ferencz lp., Zilah

Szolgálattevők konferenciája a Kolozsvári Missziókerületben

Nagy örömmel és lelkesedéssel gyűltek össze a Kolozsvári Missziókerület szolgálattevői a szolgálattevők évi konferenciájára, amely 2024. március 2-án, szombaton volt megtartva a kolozsvári imaházban. Oláh Lajos lp. imára buzdította az egybegyűlt testvéreket az ApCsel 12:1-17 alapján, rámutatva a közbenjáró imádság szükségességére és a közbenjáró imádság áldásaira, ugyanakkor annak erejére is felhívta a figyelmünket.

A konferencián Dr. Kovács József szatmári lp. tartott előadást az „igeszolgálatokról”. Testvérünk már 30 éve szolgál lelkipásztorok képzésében. A bevezetőben elhangzott az, hogy az istentisztelet a gyülekezet által megszervezett kultikus aktus, azzal a céllal, hogy a közösség Istent imádjá és dicsőítse, és hogy az Isten beszédét meghallgassa. Az istentisztelet a gyülekezet számára az Istennel való lelki találkozás lehetősége.

1. Az istentiszteleten elhangzó beszédek

Hozzászólás: A hozzászólás vagy felszólalás általában bibliaórán hangzik el, amikor valaki az ige megértéséhez, vagy alkalmazásához járul hozzá beszédével. A hozzászólás rövid kell legyen, és általában egy, vagy legfeljebb két gondolatot tartalmazhat, amely legyen igei és építő!

Bizonyságtétel: A bizonyságtétel azzal kapcsolatos, amit az Úr tett valakinek az életében. Amikor valaki bizonyóságot tesz, Istent dicséri, nem pedig magát emeli ki. Fontos az, hogy ne a külső eseményeket hangsúlyozza, hanem azt, hogy mi ment végbe a lelki világában.

Buzdítás: A buzdítás az az írott ige alapján elhangzó beszéd, ami általában imádkozás előtt hangzik el, és azt a célt szolgálja, hogy a gyülekezet Isten akarata szerint

imádkozzon. Fontos, hogy a buzdításnak legyen igei alapja, mert nem az emberi szó és tekintély, hanem Isten szava ösztönöz és buzdít az imára.

Tanítás: A tanítás az az igeszolgálat, aminek célja Isten igéjének megértése, és ebből a keresztyén életre vonatkozó alapelvek megállapítása, valamint gyakorlati alkalmazások megfogalmazása. A keresztyén ember a tanítás eredményeként eljut az igei gondolkodásra és a biblikus életvitelre.

Igehirdetés: Az igehirdetés egy üzenet átadása az igehirdetés textusa alapján. Az igehirdetés üzenete aktuális, és a gyülekezet életének jelen mozzanatára vonatkozik. Emellett az igehirdetőnek rendelkeznie kell azzal a képességgel, hogy az ige mondanivalójában felismerje, „meghallja” az Úr személyes üzenetét a gyülekezet számára, ahol prédikál. Ehhez az igehirdetőnek jó kapcsolatban kell lennie az Úrral.

Elmélkedés: Az elmélkedés egy olyan beszéd, ami az igéből kiragad egy vagy több igazságot, vagy állítást, és azokkal kapcsolatos gondolatoknak és benyomásoknak ad hangot. Ahhoz, hogy a gyülekezet számára építő és az istentiszteleten elmondható legyen, két feltételnek kell eleget tennie: 1) legyen ígéhez kötött, hisz a gyülekezetet az ige élteti, 2) és legyen valamilyen módon kapcsolata a gyülekezet lelki életével.

Igei köszöntés, üdvözlét: Az igei köszöntés egy ígére alapozott jókívánság (áldás) átadása a gyülekezet számára. Az igei köszöntés legyen rövid!

2. Buzdítás az imaáhitaton

Az imaáhitat az istentisztelet fontos mozzanata, amikor is az Urat imádjuk, dicsőítjük, kérünk és közbenjárunk. Az imaáhitat alkalmával különösen megtapasztalhatjuk Isten jelenlétét és munkáját a gyülekezetben, közösségben.

A buzdító vegye figyelembe a következőket: a szolgálatának célja nem igehirdetés, vagy tanítás, hanem buzdítás. Úgy kell fogalmazzon, hogy a gyülekezet értse, hogy miért kell imádkoznia, és hogy valóban felbuzduljon az imára. A buzdítás nem kell hosszú legyen, 5-7 perc elég egy buzdításra. A buzdító az imapontokat kösse össze az igével, hogy igei tekintély támassza alá a gyülekezet imára buzdítását. Az imapontok megfogalmazásánál vegye figyelembe a gyülekezet szükségait és lelkiállapotát.

A lelki felkészülés után az ige kiválasztása történik, amely egy témát kell tartalmazzon. Ezután meg kell fogalmaznia néhány imatémát, általában kettőtől négyig, amiket majd elmond a gyülekezet előtt.

3. A Biblia tanulmányozása a gyülekezettel

A bibliaóra célja a gyülekezet tanítása Isten igéjéből. A hangsúly az ige megértésén és annak gyakorlati alkalmazásán van. Ezek után történik a lelki felkészülés, a bibliatanulmány elvégzése, és a tanítási vázlat elkészítése. Erre nézve gyakorlati példákat is kaphattunk.

Aztán a bibliaóra fajtáiról, előnyeiről is hallhattunk. Az egyik az egész gyülekezet előtt tartott, a másik a kis csoportos bibliaóra, amikor 8-12 személy tanulmányozza együtt Isten igéjét.

A bibliaórán különböző szemléltető eszközöket is lehet használni: illusztrációk, táblák, írásvetítő és videó vetítő, szemléltető tárgyak, hangbejátszások.

4. Az igehirdetés alapjai

Az igehirdetés egy tematikus üzenet átadása az alapigére építve. Az igehirdetés Isten üzenetének aktuális kihirdetése. Sikere nem az ember tekintélyén, hanem a Szentlélek meggyőző erején nyugszik. Mégis szükséges az alapos bibliaismeret, az Úrtól való üzenet megértése, és az igehirdetés elmondásának képessége. Nem elégséges a beszédképesség, hanem szükséges erre nézve a Szentlélektől kapott lelki ajándék is. Ezt követően szó esett a különböző igehirdetési típusokról is: az exoziccionális (értelmező), a textuális, a tematikus, a tanító és az életrajzi prédikációkról. Erre példákat is kaphattunk.

Végül az igehirdetés alapelemeiről is hallhattunk. A szöveg vagy alapige: az ige, amire az igehirdetés épül. A téma: amiről az igehirdetés szól. Az igehirdetés célja: amit az igehirdető az igehirdetéssel el akar érni. Az igehirdetés üzenete: rövid összefoglalása annak, amit az Úr üzeni akar a gyülekezetnek az igehirdetés által. Az igehirdetés témáját kifejtő fő gondolatok: azok a gondolatok, amik kifejtik és magyarázzák az igehirdetés témáját.

5. Az istentisztelet megszervezése

Arra kell törekednünk, hogy az istentisztelet céljai a Szentlélek által megvalósuljanak. Mi történik az istentiszteleten? Isten beszédének meghallgatása. Közben Istennek való válaszolás engedelmesség, odaszánás, megvallás (bűnvallás, tanúságtétel, hitvallás), hálaadás, dicsőítés és magasztalás által. Aztán a testvéri közösség átélése és megélése is történik egy istentiszteleten. Mindezekért Istené minden dicsőség!

Az előadás után lehetőség adódott a hozzászólásokra, illetve kérdések feltevésére is. A konferencia a kolozsvári testvérek szeretetvendégségével ért véget, amiért szeretnénk köszönetünket kifejezni!

Tóth Róbert lp.

Könyvajánló

Mátis Géza (1937 – 2009) Szilágyballán született, lelkipásztori családba. Élete nagy részét Nagybányán töltötte. Verseinek jelentős része három kötetben láttott napvilágot: *Isten kezében* (2004), *Lépésről lépésre* (2004), *Legyen meg a Te akaratod* (2007). A Jób könyvének verses feldolgozása *Szenvedésből nagy örömbé* címmel 2009-ben a szerző halála után jelent meg. Most a *Mélységből a magasságba* című, frissen megjelent könyvét ajánljuk az olvasók figyelmébe. Ezt a művet a szerző hosszú bémultságának idején, mintegy hét év alatt írta úgy, hogy csak a bal kezével tudta használni a számológépet.

„Mátis Géza könyve nem szokványos önéletrajz – sokkal több annál: keresztmetszete egy továtúnt kor-szak társadalmi és baptista közösségi életének, a Szerző egyéni szemüvegén keresztül láttatva. A sok történelmi utalást és fizikai-szellemi történést az isteni kegyelem – mindeneket a hívó érdekében működtető – erejének titokzatos, valóságos jelenléte szövi át. Mátis Géza e kegyelem által járta meg kiszabott életútjának mélységeit és magasságait. Erről tesz bizonyosságot ez a könyv”. – írja Kiss Lehel az Ajánlásban.

A *Mélységből a magasságba* Mátis Csaba testvérnél kapható Nagybányán (Tel.: 0744-966-112).

Szolgálattevők konferenciája Biharpüspökiben

A Nagyváradi Missziókerület szolgálattevői február 24-én találkoztak Biharpüspökiben, hogy az igei üzenetek nyomán együtt gondolkodjanak a Szentlélek munkájáról, és hogy a közösségben meg is tapasztalják azt. Szűcs Sándor, missziókerületi elnök köszöntő szavai után a helyi lelkipásztor, Papp Dezső testvér buzdította a jelenlévőket imádságra. Már ekkor fontos alapigazságok hangzottak el: a Szentléleknek vannak alapvető munkái és ajándékai, amik megléte nélkül lehetetlen az Isten szerinti élet. Ilyen alapvető ajándék az, hogy hit által Atyánknak nevezhetjük Istent; hogy a lelkiekben megújulhatunk; hogy újra és újra oda-szánhatjuk magunkat az Úr szolgálatára; hogy folyamatosan harcolunk a bűn ellen; hogy igényeljük a felülről való vezettetést, és aszerint élünk. „Rendelkezel-e a Szentlélekkel?” – kérdeztek meg egyszer valakit. „Nem – hangzott a válasz – a Szentlélek rendelkezik velem!” Isten Lelke egyesíti a gyülekezet tagjait, segíti őket az Úrral és egymással való együttműködésben, jelenléte nélkülözhetetlen az igehirdetésben és az ige(hirdetés) gyakorlattá váltásában. Papp testvér hangsúlyozta, hogy szükségünk van a „visszafejlődésre” – vissza kell fejlődni az igehez, az evangéliumhoz!

A Szentlélek munkáját láthattuk abban is, hogy az áhítaton elhangzottak tökéletes összhangban voltak a későbbi tanítással. A konferencia meghívott előadója, Bodor Sándor testvér a jeruzsálemi gyülekezet példáján keresztül mutatta be a Szentlélek szerepét és munkáját a hívők közösségében (ApCsel 2:41-42). Az üzenetet, amit személyes és gyakorlati példákkal igyekezett szemléltetni és elmélyíteni, tíz pontban foglalta össze: 1. a Szentléleknek szerepe van az Egyház létrejöttében; 2. biztosítja Isten jelenlétét a hívők között; 3. összegyűjti a hívőket; 4. imádságra buzdítja a hívőket; 5. örködik a

gyülekezet tisztasága felett; 6. örködik a hívők egysége felett; 7. képessé teszi a hívőket a szolgálatra; 8. képessé teszi a hívőket a szenvedésre; 9. készsége teszi a hívőket az

adakozásra; 10. elkészíti a Menyasszonyt a királyi menyegzőre. Ezek a legfontosabb munkái a Szentléleknek a hívők között, ezeket kell kívánni, ezekre kell törekedni. Természetesen vannak „különleges” ajándékai is, amiknek hiánya sem hiteltelenséget, sem veszteséget nem jelent az átadott életű hívők és gyülekezetek életében. Bodor testvér többek között

beszélt egy fiatal lelkipásztorról, aki kérte a gyülekezet vezetőit, hogy értékeljék ki az ő szolgálatát, és őszintén mondjanak véleményt róla. Az egyöntetű meglátás az volt, hogy a testvér nem elég korszerű, legalább százötven évvel ezelőtti korba viszi vissza a gyülekezetet. „Nagyon szégyellem magam – mondta a lelkipásztor – mert nem százötven évvel, hanem kétezer évvel korábbra szerettem volna visszavezetni a gyülekezetet!” Természetesen az első keresztyének lelkiiségére és elszánt, megalkuvás nélküli Krisztus-követésére gondolt.

A tanítás után hozzászólásokra, kérdések feltevésére került sor. Ezek is gazdagították az alkalmat, akárcsak a közös éneklés és imádkozás. Az együttlét a helyi testvérek vendégszeretetéből asztalközösségben folytatódott, ahol személyes beszélgetések által volt lehetőség a közösségápolásra. Minden áldásért az Úré legyen a dicsőség!

Kiss Lehel lp.

Levéltári anyagokat keresünk

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy ha rendelkeznek olyan könyvekkel, kéziratokkal, régi fényképekkel, újságokkal, folyóiratokkal, amiktől megválnának, vagy tudnak ilyen jellegű, megtartani nem kívánt hagyatékról, vegyék fel a kapcsolatot Kelemen Sándor Tomi testvérrel, az Erdélyi Magyar Baptista Levéltár levéltárosával, aki válogatás nélkül, szívesen átveszi őket akkor is, ha nem kimondottan baptista vagy egyházi jellegű anyagokról van szó! Kelemen Sándor Tomi testvér elérhetőségei:

Tel.: 0723-472-783; 0749-015-129

Email: mikesro2002@gmail.com

Mit ér egy nő hite?

Olyan kérdés ez, amely nőként félelmet, bizonytalanságot, szorongást válthat ki belőlünk. Mindezek az érzések indokoltak, hiszen a világ szemszögéből egy nő hite nyilvánvalóan fabatkát sem ér. De vajon Isten hogyan látja ezt? Ér-e valamit egy nő hite? Hogyan mérjük fel hitünk értékét Isten mércéje alapján?

Ezekre a kérdésekre próbáltunk választ találni a 2024. március 18-án tartott Szilágysági Missziókerület női alkalmán, amely Szilágysomlyón került megrendezésre.

Borzási Márta testvérnő a témát boncolgatva három nő életét vetítette elénk a Bibliából, akik hitükről bizonysgot téve kerekedtek felül a mindennapi élet küzdelmein.

Mit ér egy nő hite özvegységében, a magányban, hátrahagyatottságában?

Az özvegység mindig is valós küzdelmekkel járt, és ez máig sem változott. Van-e értéke gyülekezeteinkben élő özvegynőtestvéreink hitének?

A Mk 12:41-44-ben a Mester leül és figyel az előtte elhaladó tömeget, és figyelme megakad valakin, aki társadalmi helyzete ellenére teljes odaadással és bizalommal közeledik a perselyhez. Jézus nemcsak, hogy látja és elismeri ezt a szegény özvegyasszonyt és hitből tett cselekedetét, hanem bizonysgot is tesz róla tanítványainak, és úgy állítja eléjük őt, mint a legnagyobb adakozót.

Kedves özvegynőtestvérem, Jézus téged is lát, és figyelemmel kísér! Ne gondold, hogy helyzeted miatt már cse-

kélység mindaz, amit hozhatnál a Király elé! Tudd, hogy a hited mindennél többet ér, és cselekedeteid, melyek hitből fakadnak, sosem kerülnek el a Mester figyelmét!

Mit ér egy nő hite édesanyaként, amikor gyermeke élete a tét?

A Mt 15:21-28-ban olvasunk egy kánaáni édesanyáról, kinek a hite isteni erő megnyilvánulását, gyógyulást, szabadságot eredményezett gyermeke életében. Egy édesanya, kinek a hitét lelki látás, alázat, bátorság és kitartás jellemezte. Egy édesanya, aki félretéve minden szegényt és sértődést, felkiáltott és könyörögött gyermeke életéért, hiszen jól tudta, maga az Úr az, akihez hangját emeli.

Ha a bibliai történet távolinak tűnhetett néhányunk számára, az elhangzott bizonysgtevés Püsök Júlia részéről nagyon is valóságossá tette, mit jelent anyaként hitben járni, bízni és küzdeni egy gyermek életéért.

Kedves édesanyák! Hitben felkiáltott kéréseitek nem hullanak a porba. Ha nem is jön egyhamar válasz, ne szűnjetek meg gyermekeitekért könyörögni az élet Urához! Fiaitoknak és leányaitoknak szükségük van egy édesanyára, aki értük hittel közbenjár.

Végül pedig: mit ér egy nő hite betegségében, tehetetlenségében és reménytelenségében?

Tizenkét év küzdelem, szenvedés, szegyen után most felcsillan a hitből fakadó remény. A Mk 5:25-34 egy nő történetét írja le, aki tudta, hogy egyetlen hitbeli érintés is elég ahhoz, hogy élete örökre megváltozzon. És valóban, szenvedése nyomban véget ért! Meggyógyulva, szabadon élhetett tovább.

Kedves nőtestvérem, Izrael leánya, aki szenvedsz a bűn okozta nyomorban, Jézus ma is elérhetővé teszi magát! Bárcsak elhinnéd, hogy az ő érintése számodra is elég! Az Isten nem halált és szenvedést, hanem életet szánt neked. Azt nem ígérhetem, hogy ezen a földön minden gondod és bajod megszűnik, de teljes bizonyossággal állíthatom, hogy a Krisztusba vetett hit szabadít és tart meg az örök életre, ezért hát higgy!

Ha Jézus ma a következő szavakat hozzád intézné „Legyen a te hited szerint!”, a te hited mit eredményezne?

Módi Miriám
Szilágyszentkirály

Ha már megtaláltad, ne keress tovább! (I.)

– Azoknak, akik csodákra és jelekre várnak. Alapige: Lk 11:29

Az Ószövetséget olvasva azt látjuk, hogy az Úr a régi időkben bizonyos esetekben jelt adott szolgálóinak, ha úgy látta, ez javukat szolgálná. Amikor például Mózes azt a hatalmas feladatot kapta, hogy hozza ki Isten választott népét Egyiptomból, és vezesse el őket az ígéret földjére, jelt kapott, hogy biztos legyen benne: az elhívás valóban az Úrtól van! Betette a kezét a ruhája alá, és amikor kihúzta, leprás volt – fehér, mint a hó. Visszatette a ruhája alá, és mikor kihúzta, egészséges volt, akár csak a másik keze. A kezében levő vesszőt az Úr utasítására ledobta a földre, és a vessző kígyóvá változott. Mózes ijedtében elfutott tőle. Aztán az Úr utasítására megragadta a farkánál fogva, és a kígyó újra bottá vált kezében!

Vagy gondoljunk csak Gedeon példájára, amikor Isten megparancsolta neki, hogy szálljon szembe a midiánitákkal, akik elnyomták Isten népét! Emlékszünk, ugye a kitett gypjúra? Gedeon kérésére a gypjú nyirkos volt, a körülötte levő föld pedig száraz, azután pedig fordítva: a föld volt harmatos, de a gypjú száraz maradt!

Ezeknek az istenfélő embereknek az esetében, akiket Isten abban a kegyelemben részesített, hogy jeleket adott nekik, meg kell látnunk azt, hogy már volt hit a szívükben – és ott volt bennük az őszinte vágy, hogy hitük növekedjen. Ott volt szívükben a készség, hogy engedelmeskedjenek Istennek. De a munka, amelyre Isten elhívta őket, nagy volt, nehéz, sőt emberfeletti! És tekintettel emberi gyengeségükre, Isten, végtelen, megértő szeretetében jeleket és csodákat adott nekik, hogy megerősítse őket.

Ha esetleg megint olyan időket élnénk, hogy jelekre volna szükség Isten szolgálóinak felkészítésére, Isten újra adna jeleket! Ha olyan időket élnénk, amikor az Istenben hívők nem tudnának csupán hitben járni, vagy ha az szolgálná Isten dicsőségét, hogy Istenbe vetett bizalmukat jelekkel és csodákkal támassza alá, akkor Isten megint cselekedne rendkívüli módokon, és gyermekei újra kapnának ilyen megerősítő jeleket, mint pecséteket. Ha valóban teljesen lehetetlen lenne az, hogy aggódó, de igazán bűnbánó lelkek békességre jussanak jel nélkül, hiszem azt, hogy Isten adna jelt nekik!

Viszont hiszem azt is, hogy a mai üdvtörténeti korszakban, amikor ismerjük az evangélium üzenetét, már nincsen külön jelekre szükségünk! Hiszen az előttünk álló bizonyíték a napnál világosabb, és ha még további bizonyítékot akarnánk, az olyan lenne, mint ha egy verőfényes napon még gyertyát is gyújtánánk, hogy világosabb legyen, vagy vizet öntenénk az óceánba, hogy több víz legyen benne!

Gondoljunk mindenekelőtt arra, hogy Isten már nagyon sok jel adatott – de a jelek nem vezettek oda, hogy akik látták őket, hitre jussanak! A jelek önmagukban véve nem vezetnek hitre! Izráel népe a pusztai vándorlás során rengeteg jelt látott, melyeket Isten tett értük – mégis odavesztek, hitetlen-

ségük miatt! Még kirívóbb példa erre az egyiptomi fáraó. Mi-csoda jeleket és csodákat tett Isten Egyiptom földjén! És a fáraó még akkor sem hitt, amikor Mózes kérésére Isten megszüntette a csapást, amit Egyiptom varázslói nem tudtak megszüntetni! Kedves hallgatóim, nincs szükségszerű, szinte kényszerítő kapcsolat a csodák és az istenhit között! Mert ahogy a fáraó példájából látjuk, és sok-sok más esetből is, hiába mutatkozik meg Isten csodálatos ereje, akár ítéletben, akár szabadításban, ez nem indítja hitre a hitetlenek szívét! Isten tesz ugyan csodát – de senkit sem kényszerít!

Sokan vannak közöttünk, akik tudják, hogy bűnösök, de ez a tudat csak addig terjed, hogy kényelmetlenül érzik magukat a bőrükben. Nagyon jól tudják, hogy Isten, az Ítéző Bíró majd megbünteti őket, és félnek az elkövetkezendő haragtól. Szeretnékők megtalálni a megváltást, és miután talán már évek óta hallják az evangéliumot, elméletben ismerik is a megváltás útját.

Vannak, akik különleges álmokra várnak. Vagy látomásokra tartanak igényt. Egészen meg vagyok rökönnyödvé, hogy vannak, akik azt állítják, hogy egy bizonyos fajta álom, főleg ha többször is ismétlődik, és annyira életszerű, hogy sokáig megmarad az emlékezetükben, az isteni kegyelem jele!

Pedig ez teljesen alaptalan, és az ég-világon semmit nem bizonyít! És mégis: vannak, akik talán tele gyomorral feküdtek le, és álmatlan az éjszakájuk, vagy élénk álmok zavarják őket, erre azt állítják, hogy ha álmaik lennének, akkor hinnének Jézus Krisztusban! Ez abszurdum, de már nem egy emberrel találkoztam, akik ebben a tévhitben élnek! Ha lenne álmuk – akkor hajlandóak lennének hinni!

A múltkoriban egy kis faluban prédikáltam. Volt ott egy asszony, aki nagyon komolyan kérte, hogy beszélhessem velem, és sokkal több bölcsességet tulajdonított nekem, mint amit én magam bármikor is a magaménak éreztem volna. Elmentem meglátogatni. Betegen találtam. Szomorúan láttam, hogy valami babona foglya – és sajnos a saját lelkésze még meg is erősítette őt ebben a babonában: ünnepélyesen elmondta nekem, hogy egyik éjszaka azt látta, valaki ott áll az ágya végénél. Azt remélte, hogy az a titokzatos valaki talán maga az Úr – de nem látta a fejét! Minthogy én olyan sokat tudok ezekről a lelki dolgokról, meg tudnám mondani neki, ki lehetett az?

Azt mondtam neki, hogy valószínűleg az történt, hogy az ágya végében felakasztotta a ruháját a fogasra vagy egy vállfára, és a sötétségben hirtelen azt hitte, valami jelenség áll ott! Persze ezzel a felelettel egyáltalán nem volt megelégedve! Már nem gondolt engem valami különlegesen bölcs embernek, hanem egy nagyon is testies gondolkodású ember szintjére süllyedtem le becslésében, sőt még azt is mondta, hogy gúnyolódó vagyok! De nem tehettem mást...

Meg kellett mondanom neki, hogy értelmetlen dolog attól várni az üdvösségét, hogy úgy gondolta, testi szemeivel látta az Úr Jézust az ágya végénél! Az ilyen látásnak nincsen

megváltó, üdvözítő hatása! Lelki látásra van szükségünk!

Nem kizárt dolog, és ezt nem is tagadom, hogy lehetnek olyan álmok, és még „jelenések” is, amelyek felébresztik a lelkiismeretet, és ennek köszönhetően valaki felébred lelkiileg. De hogy ilyen dolgokat keresnünk kellene, vagy szabad lenne várnunk – hát ez olyan távol áll az igazságtól, mint napkelet napnyugattól! És mi lenne, ha esetleg látnál egy jelenést, vagy álmot? Az mit bizonyítana? Semmi egyebet, mint hogy túl élénk fantáziával rendelkezel!

Találkoztam azután olyanokkal is, akik abban a meggyőződésben élnek, hogy ahhoz, hogy övék legyen a megváltás, különleges fizikai érzelmek szükségesek. Természetesen az öröm és a békesség, az evangélium fölfedezése, amikor igazán megértjük, előidéz bizonyos rendkívüli érzéseket, amelyek még testileg is érzékelhetők – és kivált belőlünk valami emelkedett érzést. De kedves hallgatóim, hadd hangsúlyozzam, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme nem olyasvalami, ami az idegeinkhez, izmainkhoz és inainkhoz kapcsolódna! A kegyelem lelki közegben működik, és az elménkre, gondolkodásunkra hat!

Remélem, hogy nincsenek itt sokan, akik ilyen testies hatásokat várnak, de már találkoztam olyanokkal, akik azért nem hajlandók Jézusban hinni, mert nem érzik magukat elég nyomorultnak! Olvastak bizonyos könyveket istenfélő emberekről, akik mikor a Megváltót keresték, úgy érezték, darabokra zúzza őket a törvény pörölye. Ilyen életrajzokat olvasnak, és azt találják, hogy akikről a könyvekben szó van, hasonló nyelvezetet használnak, mint Jób vagy Jeremiás.

Igen, voltak ilyen emberek, jó és szent emberek, és sokan követték azt az utat, ahogy ők találtak Jézushoz. Ez eddig rendben is van. De senki se szóljon így: „Ha nem érzem én is ugyanezt, ha nem vagyok én is annyira kétségbeesett, hogy szinte véget akarok vetni életemnek, ha nem vagyok annyira nyomorult, hogy szinte kibíráhatatlan vagyok környezetem számára, akkor nem hiszek Jézus Krisztusban!” Szegény, tévelygő barátom! Az, hogy Te ilyen nyomorúságot kívánsz magadnak, mintegy előkészületként, „ugródeszkaként” ahhoz, hogy Jézus Krisztusban higgyél, ez valami téboly! És mégis: hányan vannak, akik még mindig kitartanak hitetlenségükben, csak azért, mert úgy gondolják, még nem elég nyomorultak ahhoz, hogy Krisztusra tudják bízni magukat!

Vagy nézzük a másik végletet: találkoztam olyanokkal is, akik azért nem voltak hajlandók hinni és bízni Jézusban, mert nem voltak elég boldogok! Hallottak arról, hogy a hívő keresztyének öröme és békessége olyan, mint egy túláradó folyó, amely mindörökké megmarad, és kijelentik: „Ha én is megkapnám ezt a békességet, ha ilyen mély békesség uralná lelkemet, akkor tudnék hinni!” De akár ezt is mondhatnák: „Ha látnám a telt, érett búzakaralászatokat lelkem földjén, akkor, igen akkor elkezdhenék vetni!” (folytatjuk)

C. H. Spurgeon igehirdetése

Ford. Williams Alexanderné (szül. Kmethy Anikó)

Felvételi a teológiára

A **BTA** felvételit hirdet a 2024/2025-ös egyetemi évre a következő szakokon:

1) **lelkipásztori szak - alapképzés** (BA-licenciátus diploma). A más igei szolgálatra készülők a **hitoktatói képzési irányt** választhatják, erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nőtagjai. A képzés időtartama a lelkipásztori szakon 8 félév (ez érvényes a hitoktatói képzési irányra is).

2) **Kántor szak - alapképzés** (BA-licenciátus diploma). Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nőtagjai. A képzés időtartama 6 félév.

3) Szintén a 2023/2024-es egyetemi évre hirdetünk felvételit **mesterképzésre (MA)**, a baptista teológia tagozaton azon érdeklődők számára, akik nem teológiából, hanem más szakterületeken szereztek licenciátus diplomát (pl. bölcsészkar, közgazdaság, mérnöki, orvosi stb.) Várjuk olyan férfiak vagy nők jelentkezését, akik a görög és héber nyelv mellett dogmatikai, biblikai- valamint gyakorlati teológiai képzés által hitben és ismeretben megerősödve szeretnék szolgálni Krisztust és a gyülekezeteket. A képzés időtartama 4 félév.

4) **A mesterképzésen belül** lehet jelentkezni **zenei specializációra** is. Erre jelentkezhetnek az evangéliumi közösségek (baptista, pünkösdi, testvérgyülekezet) férfi- és nőtagjai, akik rendelkeznek már licenciátus diplomával bármilyen szakterületen.

A képzés minden szakon magyar nyelven történik.

A jelentkezéshez szükséges feltételekről és iratokról részletes információ található Szövetségünk honlapján, a Teológia menü alatt: <http://www.rmbgysz.ro/teologia>.

További információért érdeklődni lehet a nagyváradi Fakultatív Konzultációs Központ irodájánál: (e-mail: teologia@rmbgysz.ro, tel.: 0735-500 700).

Jelentkezési határidő: 2024. június 30.

Giorgiov Adrián

Veress Ernő, oktatásért felelős alelnök

Ha valaki arra kérne, hogy pár szóban jellemezzem a kolozsvári egyetemista ifjúságot, akkor azt mondanám, hogy ez az a közösség, ahol „ha valaki keres, az talál”. Talál Megváltót és talál megváltott embereket. Menedékre lel, és olyan személyekre, akik ugyancsak erre vágyanak. Isten ölelésében nyugvó közösség képe rajzolódik ki a kereső előtt.

A március 8. és 10. között megszervezett ifjúsági hétvége elsősorban azoknak a fiataloknak szólt, akik tagjai ennek a közösségnek, azaz akik rendszeresen látogatják az alkalmakat. A kijelölt cél az volt, hogy a hétvége során épüljön a fiatalok közötti kapcsolat. Szerettük volna, ha többek tudnánk lenni egymásnak, mint ismerősök, akik keddenként ugyanabból a padból hallgatnak meg egy-egy előadást. Vágytunk arra, hogy miközben Isten arcát kutatjuk, összeérjen a szívünk.

A hétvége témáját, ami a „Gondolatok háborúja” címet kapta, Uzonyi Barnabás és Kiss Máté segített nekünk kibontani. Vezettek minket abban, hogy megértsük, milyen az Isten szerinti gondolkodás, illetve milyen károkat okoz az, amikor az ember a saját elképzeléseire alapoz Isten ki nyilatkoztatása helyett. Megvizsgáltuk azt is, hogy hogyan befolyásolja a gondolkodásmódunk a cselekedeteinket, és így hogyan van hatással egy-egy gondolat az egész életünkre. Megérthettük azt is, hogy akinek engedjük, hogy uralkodjon az elménk felett, valójában annak a hatalomnak adunk teljes uralmat az életünk felett is. Tanultuk a „hála nyelvét, hogy beszélő viszonyba kerülhessünk a boldogsággal.”

Ha a hétvégét egy hegyhez hasonlítanánk, akkor egyértelműen a szombat esti alkalom lenne a hegytető, amelyet Isten, mint felkelő nap ragyogott be. Felemelő volt megtapasztalni azt, hogy telik az idő, de nem apadnak el a bizonyágtévesek. Ahogy hallgattam a fiatalokat, Jeremiás

proféta szavai jutottak eszembe, amikor azt mondja, hogy Isten beszéde perzselő tűzzé vált a szívében, amelyet nem hallgathat el, amely fölött nincs hatalma. Ilyen égő szív tükröződött a fiatalok szemeiben is.

Számomra hatalmas felkiáltójel volt ez a három nap, mert sokszorosan aláhúzta annak a valóságát, hogy mennyire nincs hiába az egymás felé való szolgálat. Meggyőződhattunk arról, hogy a fiatalok számára valódi támaszt jelent ez a közösség, ennek tudatában pedig még inkább felelősségünk az, hogy harcoljunk egymásért. Szolgálnunk és szeretnünk kell egy életen át.

Mikor elérkezett a hazaindulás pillanata, az fogalmazódott meg bennünk, hogy ezután a hétvége után sokkal jobban együtt tudunk érezni Péterrel, aki sátrat szeretett volna építeni a hegyen, hogy Isten jelenlétében maradhasson. Azonban azt is megértettük, hogy annak a lángnak, amelyet Isten gyújtott a szívünkben, futótűzzé kell nőnie, hogy mások életébe is világosságot és melegséget vigyen.

Ilyés Eunika-Naómi

1. Nagy Stefi

„Ha történetekről – legyen az film vagy könyv – van szó, mindig szerettem a váratlan fordulatokat, a kiszámíthatatlan, előreláthatatlan csavart, amin majd napokig gondolkodhatok. Az ifihétvége előtt még nem tudtam, hogy Isten az én történetembe is épp egy ilyen váratlan szálát készül belevarrni. Mikor a hívó életben a harcról van szó, sokszor figyelmen kívül hagyjuk, hogy a leghosszadalmasabb harcok a gondolatok között folynak.

A tanítások alatt szembesültem azzal, hogy milyen gyakran engedtem, hogy a rossz gondolataimból gondolatmenet, majd életfelfogás váljon, ami aztán minden cselekedetemre hatással volt. Az érzelmek megbízhatatlannak bizonyultak, a saját igazságom pedig az én valóságommá vált. Ezen a hétvégén viszont Isten felhívta a figyelmem arra, hogy vegyem vissza az üdvösség sisakját, és engedjem, hogy Ő és az Ő ígéretei határozzanak meg engem. Míg a saját készítésű buborékomban voltam, azt sem vettem észre, hogy mennyi hasonló ember van körülöttem, akik ugyanezekkel a gondolatokkal harcolnak. Bár már több mint egy éve tagja vagyok az egyetemista ifi közösségének, most hétvégén sikerült igazán találkoznom az emberekkel, akikkel hétről-hétre egymás mellett ülünk a padokban. Hatalmas megtapasztalás volt látni és érezni Isten nagyságát, akinek három nap is elég új életet és lelkeletet adni egy közösségnek.”

2. Kocsis Dóra

„Az ifihétvége előtti kedden imádságra kértek fel: imádkozzunk, hogy a hétvégén szoros közösség alakulhasson ki az ifiben. Nem tudtam akkor azt – ami később kiderült –, hogy azért kellene imádkoznom, hogy a „szeretet” – ami addig torz módon inkább csak önmagam körüli keringés, önszeretet volt – végre a többiek felé is utat nyit-

hasson bennem, hogy másokra is irányulhasson. Hogy ki lépiek a mókuserékből, amiben arra vártam, hogy megmondják, ki vagyok, hogy aztán azért kárhoztassam magam, mennyire képtelen vagyok megfelelni ezeknek a definícióknak. Vagy hogy azért kellene imádkoznom, hogy Istent ne csak egy hajcsárnak lássam, aki elvárja tőlem a növekedési százalékokat, vagy valakinek, aki számolgatja, elég sokat ültem-e már a sarokban ahhoz, hogy jöhessek bocsánatért Hozzá. Hogy helyre kerülhessen az istenképem, és ezáltal az énképem is. Ez a hétvége biztos mér-földköve volt ezeknek a folyamatoknak bennem. Az ima meghallgattatott – mert ha kegyelmet kaptunk, csak kegyelmet adhatunk: így alakul ki az igazi közösség, ezáltal tudom úgy látni a testvéreimet, amint ő valójában van: szeretve Istentől. Éppen ezt tapasztalhattuk meg a hétvégén, a közösséget, az egymást érő bizonyoságtevések sorában. Megijeszt a harc, ami körülvesz – s ami bennem zajlik, talán még inkább: a harc a gondolataimmal, hogy többé ne hagyjam azáltal meghatározni magam, aminek semmi köze ahhoz, aki valójában vagyok. De egy ígéret biztat: „Mert örömmel jöttök ki, és békességben vezéreltetek; a hegyek és halmok ujjongva énekelnek előttetek, és a mező minden fái tapsolnak.” (Ézsaiás 55:12)”

3. Bányai Márk

„E három nap alatt új kapcsolatok alakultak ki, vagy a már meglévők erősödtek meg, nagyon jó volt a közösség hangulata. Szombaton és vasárnap, amikor lehetőség volt bizonyoságot tenni, egy áradathoz hasonlóan álltak ki személyek, szünetet sem hagyva egymás után. Megismerhettük egymás hátterét, megtérését, győzelmét, háláját, bánatát vagy akár lelki harcát is. A sok őszinte beszélgetésnek köszönhetően betekintést nyerhettünk egymás lelki világába, és érezhetően közelebb kerültünk egymáshoz, mint közösség. A sok, hálával teli bizonyoságtételből kiderült, hogy az egyetemista ifi sokunk számára egy biztos menedék, ahol az egyetemi élet mellett lelassulhatunk és lelkileg feltöltődhetünk.

Úgy mentem el az ifihétvégére, hogy össze voltam törve

lelkileg. Egy kudarcra végződő próba után nem tudtam Isten szemébe nézni, mert úgy éreztem, hogy el kell teljnie egy bizonyos időnek ahhoz, hogy Ő meg tudjon nekem bocsátani. Azonban az egyik előadás által megértettem, hogy hamis istenképet alakítottam ki magamban, és a saját elképzeléseimre hallgattam. Isten gondolkodását az ember gondolkodásához hasonlítottam, de Ő nem hozzánk hasonlóan cselekszik. Sikertől letennem elé a kudarcot, és egy óriási szikla esett le a szívemről.”

4. Pusztán Dániel

„Annyira jó volt újra tudatosítani a szellemi harcot, ami folyik bennünk és értünk! Szomorú, hogy a gonosz sokszor el tudja érni, hogy egyedül harcoljunk, mert így gyengébbek vagyunk. Jó volt megtapasztalni, ahogy a Szent Lélek egyként vezetett minket, és megoszthattuk egymással harcainkat, és erősödhattunk a sokunknak nagyon is aktuális témában, a gondolatok háborújában, amiben jó, hogy nem kell egyedül harcolnunk!

Különleges módon érintett meg a dicsőítő est, amikor megtapasztalhattam, hogy jöhettem Istenhez a bennem dúló viharokkal, és Ő szeretettel fogadott. Amikor gát akart lenni a hitetlenség bennem, valaki odajött hozzám, és együtt imádkozhattunk, beszélgethettünk, az óriási segítség volt nekem. Sokszor nehéz kifejezni, hogy mi van bennem, de Isten ismer, és tudja mire van szükségem, bízhatok benne! Sokszor megbénít a gondolat, hogy vajon mások mit gondolnak rólam, de olyan jó megérteni, hogy az igei alázat nem az, hogy kevesebbet gondolok magamról, hanem, hogy kevesebbet gondolok magamra. Egyszerre jó is és nehéz is volt valaki bizonyoságtételét hallgatva ráébredni, hogy milyen messze vagyok attól a csodálatától Isten iránt, ami bennem volt, amikor egyértelműen megtapasztalhattam szabadítását. Örülök, hogy újra vágyhatom Őt igazán csodálni, látni nagyságát, szentségét, és megismerni egyre több oldalát! Bár a belső harcok miatt nehéz volt elmenni sok ember közé, nagyon jó volt végül igazán megérkezni, ha ez több időbe is telt, és közösségben lenni a hegyen! Örülök, hogy ott lehettem!”

■ Fájó szívvel, de Isten akaratában megnyugodva vettünk búcsút 2024. január 31-én, 74 éves korában, Besztercén † **Gergely (szül. Marosán) Ilonka** testvérnőtl, gyülekezetünk hűséges tagjától. Testvérnőnk 1949. október 24-én született. 1969-ben férjhez ment Gergely János testvérhez, majd házasságukat Isten két fiúgyermekkel áldotta meg. 1995. augusztus 27-én tett bizonyosságot Jézus Krisztusba vetett hitéről a bemerítés vizében Tötös János lelkipásztor által. 12 évig volt özvegy, majd élete utolsó három évét súlyos betegséggel küzdve töltötte, amit türelmesen hordozott. A gyászistentiszteleten Kelemen Sándor lp. szolgált magyarul a Jób 19:25-26 alapján, id. Szabó Mihály, jelenlegi besztercei lelkipásztor pedig román nyelven és a sírnál is az 1Kor 15:42-52 szerint. A helybeli énekesek szolgáltak vigasztaló énekekkel. Kedves emlékét szívükbe zárják fiai, menyei, négy unokája, a rokonság és a gyülekezet. Az Úr vigasztalja meg a gyászolókat! (Id. Szabó Mihály lp.)

■ † **Balajti Imre** (1951–2024) 1951. december 30-án született Érmihályfalván Balajti Imre és Ilona öt fiúgyermeké közül elsőként. Boldog gyermekkorát Gálospetriben töltötte, ahol az általános iskolát is járta. Villanyszerelői szakképesítését a Zsil-völgyi Vulkánban szerezte. Leszerelése után, az Érmelléken akkor élénk baptista ifjúsági munka magával ragadta, és megtérése után a bemerítésben is elkötelezte magát Megváltójának. Abban az időben kapott kihelyezést szülőfalujába egy frissen diplomázott óvónő, Püsök Mária, akivel Isten vezetése folytán 1973-ban házasságot kötött. 1974-ben Szatmárnémetibe költöztek, ahol a Jó Isten 4 gyermekkel áldotta meg őket: Marikával, Judithal, Zsolttal és Ildikóval. A négy kisgyermekkel nem volt könnyű az élet, mégis egyetlen vasárnapi istentiszteleti alkalmat sem hagytak ki. Családja és a családi áhítat gyakorlása mindig fontos volt számára és erre tanította gyermekeit is. A gyülekezeti és körzeti munkát komolyan vette. Több, mint 15 éven át volt a helyi gyülekezet előjárósági tagja, és sok éven át szolgált az ákosi misszióban. Szaktudásával igyekezett másoknak segíteni; a vendégszeretetet buzgón gyakorolta. A hűség számára alapfogalom volt, - minden területen. Öt évvel ezelőtt, 67 évesen jelentek meg a végzetes betegség első jelei. Megváltójával való találkozása végleg eltörölte arcáról a szenvedés barázdáit. 2024. február 5-én hazaérkezett! A megemlékező istentiszteleten a gyülekezet lelkipásztorai és lelki munkatársai méltatták és szolták Isten vigasztaló üzenetét. A gyászistentiszteleten Eszes Zoltán, csömöri lelkipásztor hirdetett ígét. A Jelenések könyve 3:11-gyel köszönt el szeretteitől: „Eljövök hamar, tartsd meg ami nálad van, hogy senki el ne vegye koronád!” (Veje, Kovács Barna)

■ 2024. február 3-án kísértük utolsó útjára Hegyközkovácsiban † **Kenderesi István** testvérünket. Népes hallgatóság

gyűlt össze e szép, verőfényes tavaszi napon, hogy búcsút vegyünk testvérünkötől, akinek Megváltója 82 földi évet ajándékozott. Gyülekezetünk csendes és szeretet eljes szolgálattevőjét utolsó heteiben több oldalról is támadta a betegség, amit alázattal és türelemmel viselt. A vigasztalás ígét Albert István Zsolt helybeli lelkipásztor a Jn 16:12-24 alapján hirdette. A gyászistentiszteleten a bihari gyülekezet énekkara és a paptamási gyülekezet fúvószenekara szolgált. A sírkertben Badea Pavel lelkipásztor felhívta a jelenlévők figyelmét, hogy a látogat ellenére nem a halálé az utolsó szó! Az Úr vigasztalását kívánjuk a fájdalmas szívű családnak és a gyülekezeteknek is! (Albert István Zsolt lp.)

■ † **Kürti Ágnes** 2024. február 22-én, 88 évesen költözött át az örökkévalóságba. Testvérnőnk 1936. január 1-én született Hadadnásdon. Édesapja 32 évesen meghalt, hátrahagyva fiatal feleségét és 4 gyermekét, akik közül Ágnes volt a harmadik. Szerény és nehéz körülmények között nevelkedett, de ennek ellenére testvérnőnk mindig hálaadással mesélt gyermekkoráról. Édesanyja megtérése után, testvérnőnk is elfogadta Jézus Krisztust személyes megváltójának, majd 1950. augusztusában, 15 évesen bemerítkezett, illetve csatlakozott a helyi gyülekezethez. 1956. június 21-én feleségül ment Kürti Bálinthoz, akivel 55 évet éltek boldog házasságban. Testvérnőnk 2012-ben lett özvegyé. Isten négy gyermekkel áldotta meg őket: Elemér, Nóra, Sára, Piroska. Férje Aradon kapott munkát, majd 10 év után, 1975-ben az egész család átköltözött a városba. Aradra való költözésük után az Arad-Belvárosi Magyar Baptista Gyülekezetben találtak lelki otthonra. A temetésen a hadadnásdi, lupényi és gödöllői rokonokkal együtt megemlékeztünk testvérnőnk hűséges, Istent szerető és szolgáló életéről. Igei gondolatokkal vigasztaltak és bátorítottak: Szabó Sándor (helyi lp.), Pap Lénárd (Magyarlóna), Giorgiov Adrián lp. (Nagyvárad-Belváros), Simon András lp. (Gödöllő), Módi Miklós ny. lp. (Szilágyszentkirály), és Borzási Gyula ny. lp. (Brassó). Istenünk vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! (Szabó Sándor lp.)

■ † **Nagy (szül. Kürti) Zsuzsanna** 1942. január 18-án. Sajnos már gyermekkorától megismerte a nehéz életet, hiszen apa nélkül nőtt fel. Azonban semmiben sem szenvedett hiányt, mert Isten az árvák Atyja. Nagynénjétől nagyon sok szeretetben részesült minden területen, aki által az Urat is megismerte. Hitét meg is pecsételte 1961-ben a hadadnásdi baptista imaházban, Szívós Mihály lp. által. 1965 decemberében házasságot kötött Nagy Lászlóval. Az Úr három gyermekkel áldotta

A BIBLIA FÉNYÉBEN (50.)

A millennium (I.)

Különböző teológiai irányzatok egymástól eltérően értelmezik a millenniumot. Ennek a teológiai kérdésnek az értelmezésében a baptisták is különböznek – de ez nem kell elválasszon bennünket egymástól!

A diszpenzációs (korszak-elméletet valló) teológia hívei egy pre-tribulációs premillenizmust vallanak. Ez abból áll, hogy az idők végén nagy nyomorúság lesz, de a hívők elragadtatnak a nyomorúság *elől*, majd Jézussal együtt visszatérnek a földre uralkodni ezer évig. Az ezeréves uralom a hetedik korszak a világtörténelemben. Ez idő alatt Izráel, mint nemzet, meg fogja tapasztalni Isten áldását, amelyet az Úr Ábrahámnak és Dávidnak ígért Izráel földjére, népére és királyságára vonatkozóan, amelyek szerintük nem a Gyülekezetnek adattak, hanem kimondottan Izráelnek. A Gyülekezetet nem lehet Izráel népével azonosítani, ezért az nem is örökölheti az Izráelnek adott ígéreteket. Ez a vélemény így ellentmond Pál apostol tanításának (Gal 3).

A posztmillenizmus hívei azt vallják, hogy az idők végére annyira megjavul az emberiség, hogy egy utópikus, keresztyéniesített társadalom lesz, és a történelem fokozatosan beletorkollik Krisztus ezer éves uralmába. Szerintük a millennium emberi erőfeszítések és természetes folyamatok révén valósul meg...

A történelmi premillenizmus vallja, hogy a Gyülekezet része volt az ószövetségi próféciáknak, nem úgy, mint a diszpenzacionalisták (akik szerint az ószövetségi próféták nem látták előre a jelen korszakot, és Krisztus Egyháza csupán egy „nagy zárójel”, amire azért került sor, mert a zsidók elutasították a királyságot). Izráel csak úgy tapasztalhatja meg az Ábrahámnak és Dávidnak adott ígéretek beteljesülését, ha a gyülekezet tagja lesz (a diszpenzacionalisták ezt másképp hiszik). A történelmi premillenizmus szerint lesz ezeréves uralom Krisztus második eljövetele után, de ők nem nagyon foglalkoznak a történelem más korszakaival. Ők poszt-tribulációs premillenizmust vallanak, vagyis, hogy az elragadtatás a „nagy nyomorúság” után történik meg.

Az amillenizmus nem vallja a szó szerinti ezeréves uralmat, hanem annak átvitt jelentést tulajdonít. Ez azért elfogadhatóbb, mert figyelembe veszi a Jelenések könyvének sajátosságait és azt, hogy a Biblia sehol máshol nem szól ezeréves uralomról. Pál, Júdás, Jakab és Péter leveleiben sincs utalás erre. Jézus-

nak egyetlen eljövetele lesz, egyetlen ítéletet tart, és azt követően a megváltottak mindenkor Vele lesznek majd. Isten Királysága már most létezik, mivel Krisztus uralkodik a mennyben. Így már most a millenniumban vagyunk. A gyülekezet a földön, az elhunyt szentek pedig a mennyben uralkodnak a Krisztussal, aki Uraknak Ura és Királyok Királya. Jézusnak a tántumokról, a konkolyról, a hálóról, a gírákról, az utolsó ítéletről szóló példázataiban az ítélet késedelem nélkül következik, nyilvánosan, láthatóan, zajosan és váratlanul, és nincs szó sehol közbeékelt millenniumról.

A millennium kérdése főképp azon dől el, hogyan értelmezzük a Jelenések könyvét, annak is a 20. részét. Az amillenisták véleményét azzal szokták lesöpörni az asztalról, hogy középkori (reformátori) teológiát és „allegorizist” alkalmaznak, és mellőzik az eredeti szöveg elsődleges jelentését és szándékát, mert nem szó szerint olvassák a szöveget, hanem allegorizálva. Pedig a bibliai szöveget hol szó szerint, hol tipológikusan, hol allegorikusan kell értelmezni! Pontosan így tesznek a diszpenzacionalista premillenizmus hívei is!

Ézs 34:10 szerint „az Úr megváltottai megtérnek, és ujjongás között Sionba jönnek, és örök öröm fejükön, vigasságot és örömet találnak; és eltűnik fájdalom és sóhaj”. Ez történik, amikor valaki megtér és Krisztus és az Ő uralma alá kerül. Ézs 65:17-ben és 66:22 szerint: „Íme, új egeket és új földet teremtek, és a régiek ingyen sem említetnek, még csak észbe sem jutnak...” Ez nemcsak ezer évig lesz így. Dán 7:18 szerint „a magasságosnak szentjei veszik majd az országot, és bírják az országot örökké és örökkön örökké”. Ézsaiás szerint a farkas együtt fog lakozni a bárányal (Ézs 11:6): a legvadabb és háborgó lelkű emberek csodálatosan átváltoznak természetükben az evangélium hatalma által. Krisztus, aki a mi békességünk, lerontotta az ellenségeskedést (Ef 2:1-22).

A Sátán megkötöttségét egy láncsal a Jel 20 elején nem lehet szó szerint érteni. Következésképp a mondat második felét sem, ahol az ezer év említve van!

Az „első feltámadás” (Jel 20:5) is egy jelképes kifejezése annak, amit másképp „újjászületésnek” nevezünk (Jn 5:25. Lk 2:34. 15:32. Ef 2:1-2. 6. 5:14). Akik lelkileg feltámadtak, azok „uralkodnak” a Krisztussal, mivel Istentől születtek, és Aki bennük lakozik nagyobb, mint Sátán (lásd: Róm 8:11; 1Jn 4:4). Krisztus uralma nem politikai vagy földrajzi jellegű (lásd: Lk 17:20-21. Jn 18:36-37. Zsolt 110:1; Mt 22:44; Mk 12:36; Zsid 1:13. Kol 3:1-4). stb.) A Jelenések könyve egy átfogó ábrázolása a múltnak és a jövőnek egyaránt. Nem beszél aranykorszakról Krisztus eljövetele előtt, vagy azután, hanem örökletről beszél. Ez a könyv, mint általában az apokaliptikus műfajú írások, gazdagon használ metaforát, hasonlatot, képes beszédet. Jelképes tartalmat tulajdonít bizonyos számoknak, a 4-nek, 7-nek, 10-nek, 12-nek, illetve ezek többszöröseinek. Ugyanígy, az ezerek is. A Jelenések futurista megközelítése hajlamos a szó szerinti értelmezésre, míg a történelmi és idealista értelmezés jobban figyelembe veszi a könyv irodalmi jellegét. (...)

(Dr. Borzási István lp.)

meg őket. Bogdándon éltek mindaddig, amíg szüleiket és >>> nagynénjét gondozták. 1998-ban Aradra költöztek. Élete végéig szerette az Urat; ameddig egészsége engedte, hűségesen látogatta a gyülekezetet. Az utóbbi hónapokban egyre súlyosbodott a betegsége, 2024. február 7-én az Úr elszólította a földi létből. A temetési istentisztelet február 9-én volt, ahol ígét hirdetett Csatlós Róbert lp, Jurcoi Emanuel lp, Nicolae Mihoc diakónus, valamint Nagy Kasza Lőrincz, gyülekezeti vén Szatmárnémetiből. A viszontlátás reményében búcsúzzunk; az Úr vigasztalja a gyászoló családot! (NKL)

PÉLDA-KÉPEK (III.)

Csak gyöngye nő vagyok...

...erőm kevés – mondja egy régi, ma már egyre kevesebbek által ismert ének. Az Úrnak átadott szív alázatának és szolgálatkészségének hangja ez. Azé az alázat és szolgálatkészség, amelynek megnyilvánulásai a „gyengeség” erejéről és hatalmáról tesznek bizonyosságot. Ilyen, emberek által legtöbbször számon nem tartott bizonyágtételek szövik át meg át misszióink és gyülekezeteink történetét a kezdetektől napjainkig. Ezek a bizonyágtételek elsősorban az Úrhoz és az Ő házához való ragaszkodás, a felelősségtudat, az önmehtagadás szívbeli bizonyágtételei – az Úr előtt nagy értékkel bírnak. Már az a csekély is megrendítő, ami látható megnyilvánulásokban csak sejteni enged valamit a szív elrejtett emberéből.

Számos, ma már hosszú múltra visszatekintő és sok jó gyümölcsöt termő gyülekezetünk megalakulása „gyöngye” nők határozott, kegyelem általi és hitbeli lépéséhez köthető. Egyiküket szóban és tettelesen is bántalmazta a férje az Úr Jézus bizonyágtételért. „Nyújtsd ide a kezdet, amelyekkel megütöttél – kérte a háborgó férfit – hadd csókoljam meg!” Csak az Úr tudja, hány és hány hasonló esetben diadalmaskodott a szeretet, az evangélium ereje!

Volt egy testvérnő, aki egy kis falusi imaházban takarított, és miközben törölgette a padokat, hosszabb-rövidebb időre gyakran meg-megállt. Valakinek feltűnt ez, és megkérdezte, miért áll meg folyton ahelyett, hogy hamar befejezze a munkát, hiszen otthon is temérdek dolgo várja. „Tudod, testvér – válaszolta – miközben a padokat törölöm, azokra gondolok, akik itt szoktak ülni. Imádkozom értük egyenként, név szerint, hogy az Úr áldja meg őket! Imádkozom a betegekért, a hiányzókért, akiknek üresen marad a helyük. Vannak, akiknek a helyénél megállva többet kell időznöm...” Csak az Úr tudja, hányan takarítanak hasonló lelkülettel az imaházakban!

Hiába, hogy az idős korról járó nehézségek mellett súlyos asztmás volt, és nehezebb esett neki a járás, az egyik testvérnő mindig időben elindult az imaházba. Mindenki másnál korábban, hiszen út közben sokszor meg kellett állnia pihenni, főleg hogy köhögési rohamai is gátolták a haladásban. Igyekezett így is fél órával hamarabb ott lenni, mint mások, hogy mire az imaóra megkezdődik, lecsillapodjon a ziháló légzése, megszűnjön a köhögés. Nem akart senkit sem zavarni az áhítatban. Csak az Úr tudja, hány kedves gyermekének kerül komoly erőfeszítésbe eljutni az Ő házába, és milyen áldozatot hoznak, milyen önmehtagadást gyakorolnak a testvérek iránti szeretetből, tapintatosságból!

Szabó Sára, az első baptista hívő Krasznán

Forrás: www.kramaba.ro

A háború idején három apró gyermek édesanyjaként maradt özvegyen. Hogy eljusson az imaházba, egy dombon kellett keresztülmennie. Az egyik gyermeket ölébe vette, a másik a hátán kapaszkodott, a harmadikat ott hagyta a kapuban ülve. Megtett húsz-harminc métert, letette a két gyermeket, majd visszasietett a harmadikért. Így, araszolgatva ment az imaházba télen és nyáron, hétköznap és vasárnap, míg gyermekei annyira megnőttek, hogy már nem kellett őket cipelni. Mindannyian az Úréi lettek.

Csak gyöngye nő vagyok, erőm kevés... Ha ilyenek voltak a „gyöngye” nők, akkor milyeneknek kellene lenniük az erős férfiaknak?

Kiss Lehel lp.

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Borzási Pál **Főszerkesztő:** Kiss Lehel

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Inkpress Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605